

Nr 399

Av fröken **Mattson**, *angående arvsrätten för barn utom äktenskap.*

(Lika lydande med motion nr 501 i Andra kammaren)

Redan 1954 föreslogs av en statlig utredning att barn utom äktenskap i arvsrättsligt hänseende skulle helt likställas med barn i äktenskap. I det förslag till ärvdabalk, som 1955 förelades lagrådet, accepterade Kungl. Maj:t utredningens förslag i denna del. Lagrådet förordade emellertid ett bibehållande av de nu gällande rättsreglerna på området, och förslag till ändring av reglerna kom inte på riksdagens bord.

När riksdagen 1958 antog den nya ärvdabalken kvarstod fortfarande de tidigare gällande arvsreglerna oförändrade.

Familjerättskommitténs förslag i denna del har emellertid blivit föremål för viss remisskritik, och man kan kanske ifrågasätta om kommittén funnit den mest lyckade lösningen. Men i detta läge och med det långvariga krav på lösning av den uppenbara rättvisefrågan om utomäktenskapliga barns rätt till arv efter fäder och fädernefränder förefaller det dock nödvändigt att frågan nu bringas till lösning utan ytterligare fördröjning.

Mot reformen har rests den invändningen att svårigheterna att avgöra en faderskapsfråga med full säkerhet skulle vara stora. Företrädarna för denna uppfattning hävdar att vi kan uppleva en del fall, där något biologiskt faderskap ej föreligger men där barnet skulle erhålla arvsrätt.

Jag anser farhågorna överdrivna. En hög grad av säkerhet torde redan nu finnas med nuvarande vetenskapliga metoder. År 1965 framlades betänkandet Fastställandet av faderskap till barn utom äktenskap med förslag till vissa nya rättsregler. Ett genomförande av utredningsmannens förslag skulle förmodligen medföra ännu större trygghet i detta avseende.

Man kan måhända göra den invändningen att frågan nu är mindre aktuell än i en äldre tids svenska samhälle. Utbildningsmöjligheterna har demokratiserats och åtgärderna på det sociala fältet har kommit att minska betydelsen för den enskilde av rätt till arv efter tidigare generationer. Det går dock inte att bortse från att många, som fötts i en utomäktenskaplig förbindelse, betraktar de nu gällande arvsreglerna som en kännbar och helt omotiverad orättvisa.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att förslag om utomäktenskapliga barns rätt till arv efter fäder och fädernefränder snarast framläggas.

Stockholm den 25 januari 1968

Lisa Mattson (s)